

2. Принципът на правната сигурност допуска национална административна практика на националните данъчни органи, която се състои в това в рамките на преклузивен срок да се оттегли решение, с което те са признали на данъчнозадълженото лице правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, като вследствие на нова данъчна ревизия изискват от него този данък заедно с лихви за забава.

(¹) ОВ С 379, 8.12.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 февруари 2014 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Швеция) — Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd/Retriever Sverige AB

(Дело C-466/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятие — Интернет връзки („активни интернет връзки“), предоставящи достъп до закриляни произведения)

(2014/С 93/18)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd

Ответник: Retriever Sverige AB

Предмет

Преюдициално запитване — Svea Hovrätt — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Уебсайт за търсене и следене на информация, който предоставя на абонатите си възмездна услуга за достъп до защитени произведения — Предоставяне на уебсайт на връзка за достъп до произведения от лице, което не е негов автор и не притежава права върху него

Диспозитив

1. Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето на

уебсайт на активни интернет връзки към свободно достъпни на друг уебсайт произведения не представлява акт на публично разгласяване съгласно тази разпоредба.

2. Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност държава членка да предостави по-широка защита на носителите на авторско право, като включи в понятието за публично разгласяване и други действия, освен предвидените в тази разпоредба.

(¹) ОВ С 379, 8.12.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 февруари 2014 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG/Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

(Дело C-479/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Промислен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 7, параграф 1, член 11, параграф 2, член 19, параграф 2, член 88 и член 89, параграф 1, букви а) и г) — Нерегистриран промислен дизайн на Общността — Защита — Общодостъпност — Новост — Иск за нарушение — Тежест на доказване — Погасителна давност — Изгубване поради неупражняване — Приложимо право)

(2014/С 93/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG

Ответник: Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 7, параграф 1, първа алинея, член 11, параграф 2, член 19, параграф 2 и член 89, параграф 1, букви а) и д) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70) — Понятие за общодостъпност — Тежест за доказване на имитацията на нерегистриран промислен дизайн — Дизайн, представен в изложено помещение извън обсега на обичайното наблюдение на специализираните среди и станал достъпен на предприятие от специализираните среди, без да е поставяно условие за поверителност — Погасяване по давност на правото да се забрани използването на всички трети лица — Изгубване поради неупражняване — Определяне на приложимото право за споровете в областта на нарушенията и недействителността на промишлените дизайни на Общността

Диспозитив

1. Член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че е възможно да се приеме, че в редовната стопанска практика нерегистриран промишлен дизайн може по разумен начин да стане известен на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Европейския съюз, когато сред търговците от съответния сектор са разпространени изображения на промишления дизайн, като съдът, произнасящ се по промишлените дизайни на Общността, следва да прецени това с оглед на обстоятелствата по делото, с което е сезиран.
2. Член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че е възможно да се приеме, че макар да е станал достъпен за трети лица, без изрично или мълчаливо да е поставяно условие за поверителност, нерегистрираният промишлен дизайн не е могъл по разумен начин да стане известен в редовната стопанска практика на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Европейския съюз, доколкото той е станал достъпен само за едно-единствено предприятие от посочения сектор или е изложен само в изложбено помещение на предприятие, което се намира извън територията на Съюза, като съдът, произнасящ се по промишлените дизайни на Общността, следва да прецени това с оглед на обстоятелствата по делото, с което е сезиран.
3. Член 19, параграф 2, първа алинея от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на защитения промишлен дизайн на Общността носи тежестта да докаже, че оспорваното използване е резултат от копиране на този промишлен дизайн. Ако обаче установи, че възлагането на посочения притежател на тежестта на доказване може да направи невъзможно или изключително трудно това доказване, произнасящият се по промишлените дизайни на Общността съд е длъжен, за да гарантира зачитането на принципа на ефективност, да използва всички процесуални средства, с които разполага по силата на националното право, за да компенсира това затруднение, включително при необходимост да приложи вътрешноправните разпоредби, предвиждащи разглеждане на тежестта на доказване или sleekчени изисквания за доказване.
4. Погасителната давност и изгубването поради неупражняване, на които ответникът може да се позове в защита срещу иска по член 19, параграф 2 и член 89, параграф 1, буква а) от Регламент № 6/2002, се уреждат от националното право, което трябва да се прилага, като се спазват принципите на равностойност и ефективност.
5. Член 89, параграф 1, буква г) от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че за исковете за унищожаване на незаконните изделия се прилага правото, включително международното частно право, на държавата членка, в която е извършено нарушението или заплахата за нарушение. Съгласно член 88, параграф 2 от този регламент за исковете за обезщетение за вредите, настъпили в резултат на действията на извършителя на нарушението, и за исковете за предоставяне на информация за тези действия с цел да се определи размерът на вредата

се прилага националното право, включително международното частно право, на произнасящия се по промишлените дизайни на Общността съд, който е сезиран с делото.

(¹) ОВ С 32, 2.2.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 6 февруари 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal Central Administrativo Norte — Португалия) — IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos/Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

(Дело C-509/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Членове 52 ДФЕС и 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Даване на свидетелство за управление на плавателни съдове за развлечения — Условие за пребиваване в издаващата го страна — Ограничение за лицата, които не пребивават в нея — Опазване на морската безопасност — Обществен ред)

(2014/C 93/20)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Central Administrativo Norte

Страни в главното производство

Жалбоподател: IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos

Ответници: Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Central Administrativo Norte — Португалия — Тълкуване на членове 18, 20, 45, 52 и 62 ДФЕС — Дискриминация, основана на гражданство — Свободно движение на лица и свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Разпоредба, която установява изискване за пребиваване на националната територия във връзка с издаването на свидетелство за управление на плавателни съдове за развлечения

Диспозитив

Членове 52 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която налага условие за пребиваване на националната територия на гражданите на Европейския съюз, които искат да им бъде издадено свидетелство за управление на морски плавателни съдове за развлечения от тази държава членка.

(¹) ОВ С 32, 2.2.2013 г.